

ת"פ 20585/09 - מדינת ישראל נגד שי אברגאל

בית משפט השלום בקריה גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 16-09-20585 מדינת ישראל נ' אברגאל

בפני כבוד השופט נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שי אברגאל

הנאשם

גור דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתקן המחייב לו עבירה של הסעת תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

על פי עובדות כתוב האישום ביום 16.6.30, בצומת פלוגות בקרית גת, הסיע הנאשם במוניותו 2 תושבים זרים שאין בידם אישור כניסה ושהיה בישראל על פי חוק.

הסדר הטיעון

2. ביום 3.5.17 הציגו הצדדים הסדר לפיו יודה הנאשם בכתב אישום מתקן, ירושע וופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקير בעניינו. הצדדים לא הציגו הסכמה עונשית.

تسkieיר שירות המבחן

3. ביום 5.9.17 התקבל תסקיר ובו סקר שירות המבחן בארכיות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 39, נשוי, אב לילד ומתضاה לילד נוסף, בןו סובל מעיוורון חלקי בעינו עקב מום מולד, הנאשם עובד כנגן מוניות מהז-9 שנים, סיים 12 שנות, התגייס לצבא ולאחר כ-8 חודשים השתחרר, לדבריו כדי לסייע בפרנסת הבית. בשנת 2008 החל לעבוד כנגן מוניות ומשנת 2010 עובד עצמאית ומפעיל קווים הסעות עבור מפעלים וחברות שונות.

הנאשם נודע עבר פלילי, הודה בעבריה הנדונה, הורתע מההלין המשפטי. שירות המבחן המליך על ענישה בדמות של"צ ועל הימנות מפסילה שכן פרנסתו תליה ברישומו, והוא זקוק לרישיון לצורך טיפולים בבנו.

שירות המבחן המליך לבטל הרשות הנאשם בשל החשש לפגיעה בעבודתו כנגן מוניות וביכולתו ליתן שירות לחברות ממשלתיות.

עמוד 1

4. ב"כ המאשימה, הפנה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנאשם ולפסיקת הтомכת בטיעונו. טען כי הנאשם נע ממאסר קצר בעבודות שירות ועד 8 חודשים מאסר בפועל ועתה להטלת מאסר קצר, מאסר מותנה קנס והתחייבות..

5. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נעדר עבר פלילי, חסר זמן שיפוטי והודה בהזדמנות הראשונה, טען כי עיסוקו בהסעת אנשים (נагג מונית) וכי הרשותות מתיחסות בחומרה לנагג ציבורי אשר מסרב להסיע נוסעים. לדבריו אסף את הנוסעים בקרית גת, הנוסעים עצם נחקרו ושוחררו. לדבריו הנאשם עובד כנагג מונית ולא עוסק בהסעת שב"חים. ב"כ הנאשם ביקש לאמצץ המלצה שירות המבחן ולהימנע מהרשעה, הגיע מכתב המלצה בעניינו של הנאשם ותיעוד רפואי הנוגע לבנו.

6. הנאשם הביע צער על האירוע, ציין שעבד עם משרד הביטחון ורכבת ישראל, בנוסף עובד עם שלוחות מעבריים ויש לו המלצה בתיק משרד הביטחון ורכבת ישראל.

דין

7. במקורה דן, **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה של הסעת שב"ח הוא שלום הציבור ובתוומו זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשייהם, המילינים והמעסיקים שהוים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שיקען, כי יש לנ��וט כלפיהם במידיניות של עונשה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחרוי סוג ובריח (רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל, רע"פ 8191/06 קריספי נ. מדינת ישראל, רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל).

8. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בניסיבות תיק זה אינה ברף הגבואה, השב"חים לא ביצעו עבירות נלוות ושוחררו, בפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטית בביטחון הציבור.

9. באשר **לנסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע 2 יהודים בלתי חוקיים, כי לנוסעים לא היה אישור שהוא בתקוף, ההסתעה נעשתה בתחום תחומי מדינת ישראל.

10. בחינת **מידיניות העונשה הנוגנת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים חקל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנוות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

רע"פ 2844/16 **bialha נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 13.04.16), נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בעבירה של נסיוון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעלון נדחו.

רע"פ 9038/15 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 19.01.16), נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם שהורשע בעבירה של שהוא בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (ה הנאשם ובן משפחה נסף

שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשים מאסר, ערעורם בבית המשפט המחויז והעלון נדחו.

רע"פ 2572/16 **סoiseה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוו, 6.4.16), נדחתה בבקשת רשות ערעור של הנאשם שהורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר השווה בישראל שלא כדין ובעבירה של סיווע לככינה לישראל שלא כדין. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעורם בבית המשפט העליון ובבית המשפט המחויז נדחו.

רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוו, 1.5.05), התקבלה בבקשת רשות ערעור של הנאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שווה בלתי חוקי (נסעה קצירה שלא על רקע עסקי). בית המשפט קמא גזר מאסר למשך 40 ימים לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחויז החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר יരוצו בעבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סرسור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוו 3.8.15), התקבל ערעור של הנאשם שהורשע בביצוע עבירה של הסעת שווה בלתי חוקי, בית משפט קמא גזר 8 חודשים מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחויז קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 13-03-38900 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד- 5 חודשים ע"ש); ת"פ (א-מ) 12-12-64092 **מדינת ישראל נ' כרישת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ת"פ(רמלה) 15-16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שווקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14 **מדינת ישראל נ' שורצמן** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (א-מ) 13-56474-01-13 **מדינת ישראל נ' נירון** (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 12-49228-07-12 **מדינת ישראל נ' ריאן** (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (הסעה וסיווע להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019-09-09 **מדינת ישראל נ' רצאבי** (הסעת שב"ח יחיד).

11. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המפורטוות, נע מנאסר מותנה ועד 6 חודשים מאסר.

ביטול הרשעה

12. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמו, יש להרשייעו בדיון. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעהה של הרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשעה לאינטראס הציבורי-חברתי הכללי).

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) נקבע כי הימנענות מהרשעה אפשרית בהចטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקורה המסתומים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים, ושנית הרשעה תפגع פגעה חמורה בשיקום הנאשם.

13. ישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשותו של הנאשם בדיון.

הgam שנסיבות ביצוע העבירה אין ברף הגובה, והgam שהנאשם נעדר הרשות קודמות וככלל מנהל אורח חיים נורטטיבי, לא שוכנעתי כי הרשעה תפגע קשה בשיקומו של הנאשם או כי יגרם לו נזק קונקרטי צזה אשר יצור פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלת של ההרשעה לאינטראס הציבורי חברתי כלל.

הנאשם עובד כנרג מוניט. לא שוכנעתי כי הרשעה תפגع ביכולתו להתפרנס. לא שוכנעתי כי הרשעה תמנע מהנאשם להמשיך וליתן שירות למוסדות ממשלתיים, ומה היקף עיסוקו אל מול מוסדות אלו.

ככל, בכל מקרה של הרשעה יש פוטנציאל שההרשה תפגع במידה צזו או אחרת במורשע. במקרה דן לא שוכנעתי כי הפגיעה הוא בעוצמה צזו, אשר מצדיקה הימנעות מהרשעה.

14. לא נעלמה מעני המלצה שירות המבחן לבטל הרשותה הנאשם, עם זאת, על אף ההערכה הרבהה לעובודתם של הגורמים המקצועים, תסquit שירות המבחן הינו בלבד המלצה בלבד, ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו

ברע"פ 12/9118 **אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט העליון כי:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כובל להמלצות שירות המבחן, ששיקולו אינם זחים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לחתם דעתו לשיקולים הכלולים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים(IServiceות מבנן אינו מופקד עליהם....".

(ראו גם ע"פ 15/1170 פלוני נ' מדינת ישראל; רע"פ 15/8344 מחאמיד נ' מדינת ישראל; רע"פ 16/2208 גוחר נ' מדינת ישראל).

לאור האמור אני קובעת כי הרשותה של הנאשם_Tisיאר בעינה.

גזרת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש הולם

15. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לסתות לקולה או לחומרה ממתחם העונש הולם.

16. בבואי לגזר את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש הולם, ל淮南 ביחסו את השיקולים הבאים:
- את העובדה שהנאשם בחר לחתת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.

- את היותו נעדר הרשות קודמות.

- את פגיעת העונש בנאשם ובמשפחהו, לרבות בשל המצב הבריאותי של בנו.

- את העובדה כי הנאשם מתפרק מנהיגת מונית וזקוק לירישון לפנסתו.

- את דבריו כי יכול והרשעה תפגע בפרנסתו, בעיקר בקשר הסעות שמאפיין בגופים ממשלהים וחברות.

- את התרומות שירות המבחן כי ההליך המשפטי היה מרתק ומציב גבול וכי הנאשם מנהל אורח חיים נורטטיבי.

- את המלצתו העונשית של שירות המבחן.

את שיקול הרתעת היחיד והרבבים בגדרו של המתחם.

17. לאחר שהקלתי כל אלה, מצאתי לנכון לגזר את עונשו של הנאשם ברף התחרון של מתחם העונש ההולם. לאור נסיבותיו האישיות ומאחר שהמאשימה לא עתרה לרכיב של פסילה, לא תוטל פסילה על הנאשם, גם לא פסילה מותנית.

.18. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר על תנאי, לפחות הנאם במשך 3 שנים מהיום עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

ב. קנס בסך 1000 או 10 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם תוך 60 יום מהיום.

ג. הנאשם יחתום על התchia'בות כספית בסך 3,000 ל"ח להימנע מביצוע עבירות כל חוק הכניסה לישראל והכל תוך שנתיים מהיום.

התchia'בות תחתם בנסיבות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, אסור לפחות 15 יום.

ד. הני מטילה על הנאשם צו לביצוע 140 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.

השל"צ יבוצע במסגרת הקאן לפיתוח שדרות - משחקית שדרות בתפקיד אחזקה וניקיון בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שירות המבחן.

אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן ידועה לבית המשפט.

ה הנאשם מזוהה כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ.

זכות ערעור תוך 45 ימים לביהם"ש המחווזי

ניתנה והודעה היום ט' חשוון תשע"ח, 29/10/2017 במעמד הנוכחים.